

Sygn. akt: I 1 C 1592/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko G. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego G. S. na rzecz powoda H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 2.220,81 zł (dwadzieścia dwa tysiące dwieście dwadzieścia złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo co do kwoty 400 zł.

III. Umarza postępowanie w pozostałej części.

IV. Zasądza od pozwanego G. S. na rzecz powoda H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 867 zł (osiemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w pozostałej części odstępując od obciążania pozwanego tymi kosztami.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł w dniu 29 kwietnia 2015 r. pozew przeciwko G. S. o zapłatę kwoty 5 290,70 zł z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 4 472,03 zł od dnia 27 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że dnia 19 stycznia 2009 r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. we W. Umowę nr (...) i zobowiązał się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i Regulaminie Udzielania Kredytów i P./wydawania i używania kart kredytowych (...) Bank S.A., lecz mimo podjętych działań windykacyjnych nie uregulował w pełni roszczeń z umowy, których całość jest wymagalna od dnia 20 grudnia 2010 r. Powód wskazał, że pozostała do zapłaty wierzytelność została zbyta w dniu 7 czerwca 2013 r. przez (...) Bank S.A. na rzecz powoda oraz że na wymagalne roszczenie powoda składa się: kapitał w wysokości 4 472,03 zł, odsetki umowne (wynagrodzenie liczone od kapitału niewymagalnego) w wysokości 67,27 zł, odsetki karne (odsetki za opóźnienie w płatności liczone od kapitału wymagalnego) w wysokości 751,40 zł oraz dalsze

odsetki, które obciążają pozwanego od dnia 27 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty, obliczone od kwoty kapitału zgodnie z umową według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP.

(pozew – k. 3-4v)

Pozwany podniósł, że należność dochodzona pozwem została częściowo uregulowana oraz że w dniu 20 maja 2015 r., po rozmowie telefonicznej z pracownikiem powoda, pozwany uzyskał informację, że ustalenie co do spłaty zadłużenia jest nadal aktualne i pozwany nadal ma spłacać zadłużenie w kwocie po 400,00 zł miesięcznie.

(odpowiedź na pozew – k. 26, protokół rozprawy z dnia 21.10.2015 r. – k. 43, nagranie 00:01:53-00:06:17)

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim uznał swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie SR w Tomaszowie Lubelskim z dnia 17.06.2015 r. - k. 30)

W piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2015 r. powód wskazał, że po dniu 27 kwietnia 2015 r. odnotowano sześć wpłat pozwanego w łącznej kwocie 2 900,00 zł, które zostały zaksięgowane na poczet spłaty odsetek karnych, odsetek umownych i kapitału oraz że na dzień 24 listopada 2015 r. stan zadłużenia pozwanego wynosi łącznie kwotę 2 620,81 zł, na którą składają się: kapitał w wysokości 2 612,94 zł oraz odsetki karne w wysokości 7,87 zł oraz że do tej kwoty powód ogranicza żądanie pozwu.

(pismo procesowe powoda z dnia 04.12.2015 r. – k. 71-71v)

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 r. pozwany wyraził zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

(protokół rozprawy z dnia 18.01.2016 r. – k. 86, nagranie 00:07:41–00:10:03)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 stycznia 2009 r. G. S. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę pożyczki o nr (...), na mocy której bank udzielił pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 16 741,33 zł, a pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w 48 ratach do dnia 14 stycznia 2013 r. Oprocentowanie nominalne pożyczki określone zostało jako stałe w wysokości 18% w stosunku rocznym, jednak nie wyższe niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP (§1 ust. 5). Oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego określone zostało jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP (§2 ust. 9).

(niesporne, nadto umowa - k. 7-9)

W dniu 7 czerwca 2013 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności, w tym wierzytelność przysługującą wobec G. S. z tytułu umowy nr (...) w kwocie 7 557,31 zł, w tym: 4 472,03 zł z tytułu kapitału, 2 785,28 zł z tytułu odsetek i 300,00 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych.

(niesporne, nadto: wyciąg z ksiąg bankowych – k. 12, umowa przelewu wraz z wyciągiem z załącznika – k. 14-17)

Pismem z dnia 5 lipca 2013 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. poinformował G. S. o sprzedaży wierzytelności z tytułu zaległości dotyczącej kredytu nr (...) na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K..

(niesporne, nadto pismo (...) Bank S.A. z dnia 05.07.2013 r. - k. 11)

Pismem z dnia 13 kwietnia 2015 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. – działając w imieniu wierzyciela (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. – wezwał G. S. do zapłaty kwoty 5 673,54 zł, w tym kapitału w kwocie 4 472,03 zł, odsetek umownych w kwocie 67,27 zł i odsetek karnych w kwocie 1 134,24 zł.

(niesporne, nadto pismo (...) Bank S.A. z dnia 13.04.2015 r. - k. 10)

W okresie od dnia 29 kwietnia 2015 r. do dnia 13 listopada 2015 r. G. S. wpłacił na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. z tytułu zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) kwotę 2 900,00 zł. Na skutek wpłaty stan zadłużenia G. S. na dzień 24 listopada 2015 r. wyniósł 2 620,81 zł, w tym kapitał w kwocie 2 612,94 zł i odsetki karne w kwocie 7,87 zł.

(niesporne, nadto: potwierdzenia wpłat – k. 53-68, pismo pełnom. powoda z dnia 04.12.2015 r. – k. 71-71v, zestawienie należności i spłat z dnia 02.12.2015 r. – k. 79-79v)

W grudniu 2015 r. G. S. wpłacił na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 400,00 zł.

(dowód: oświadczenie pozwanego na rozprawie w dniu 18.01.2016 r. – k. 86, nagranie 00:07:41–00:10:03)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na w/w dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dokumenty te nie budziły zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

W niniejszej sprawie powód pierwotnie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 5 290,70 zł, powołując się na umowę pożyczki nr (...) zawartą między pozwanym a (...) Bankiem S.A. we W. oraz na fakt, iż wierzytelność wynikającą z przedmiotowej umowy powód nabył na podstawie przelewu wierzytelności z dnia 7 czerwca 2013 r. Powód oparł zatem swoje roszczenie na art. 69 i 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) oraz na art. 509 k.c.

Po wniesieniu powództwa powód cofnął pozew w części, tj. co do kwoty 2 900,00 zł, bez zrzeczenia się roszczenia i wskazał, że po dniu wniesienia pozwu pozwany wpłacił na rzecz powoda w/w kwotę, która została przez powoda zaksięgowana na poczet spłaty odsetek karnych, odsetek umownych i kapitału, w związku z czym na dzień 24 listopada 2015 r. stan zadłużenia pozwanego wynosi łącznie kwotę 2 620,81 zł, na którą składają się: kapitał w wysokości 2 612,94 zł oraz odsetki karne w wysokości 7,87 zł, a także dalsze odsetki naliczane od kapitału od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty.

Wobec powyższego w pierwszej kolejności Sąd badał zatem zasadność i dopuszczalność częściowego cofnięcia powództwa.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku, zaś zgodnie z §4 przywołanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie Sąd oceniając częściowe cofnięcie pozwu przez powoda z punktu widzenia przesłanek zawartych w art. 203 § 1 - 4 k.p.c. nie dopatrywał się, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa. Ponadto na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 r. pozwany wyraził zgodę na częściowe cofnięcie powództwa. Wobec powyższego postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie, w jakim powód cofnął pozew.

Wskutek częściowego cofnięcia powództwa powód ostatecznie domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 2 620,81 zł, w tym kapitału w wysokości 2 612,94 zł i odsetek karnych w wysokości 7,87 zł oraz dalszych odsetek naliczanych od kwoty kapitału od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty.

Pozwany nie kwestionował istnienia zadłużenia z tytułu umowy pożyczki stanowiącej podstawę żądania pozwu, jednakże podniósł, że oprócz wpłat dokonanych od dnia wniesienia pozwu do końca listopada 2015 r., tj. oprócz wpłat, co do których powód ograniczył swoje żądanie, pozwany wpłacił ponadto w grudniu 2015 r. kwotę 400,00 zł.

Wobec powyższego wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar wykazania faktu dokonania spłaty kolejnej części zadłużenia spoczywał na pozwanym. W ocenie Sądu pozwany ciężarowi temu sprostał, oświadczając na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 r., że w grudniu 2015 r. dokonał na rzecz powoda wpłaty kwoty 400,00 zł - zgodnie z ustalonym harmonogramem.

Uznać zatem należało, iż ostateczne żądanie powoda w części dotyczącej kwoty 400,00 zł nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zostało spełnione przez pozwanego. W pozostałym zaś zakresie, tj. co do kwoty 2 220,81 zł (2 620,81 zł – 400,00 zł) żądanie powoda było zasadne. Zasadne było również żądanie powoda dotyczące zapłaty odsetek za opóźnienie w zapłacie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału (2 220,81 zł) od dnia 24 listopada 2015 r. (tj. od dnia wskazanego w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 4 grudnia 2015 r. jako data początkowa naliczania odsetek za opóźnienie) do dnia zapłaty.

Podsumowując powyższe, Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 69 i 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) w zw. z art. 509 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 220,81 zł, zaś na podstawie art. 481 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.) zasądził również odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty.

W pkt. II wyroku, na podstawie art. 69 i 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) w zw. z art. 509 k.c. a contrario, Sąd oddalił powództwo co do kwoty 400,00 zł, tj. co do kwoty wpłaconej przez pozwanego jeszcze przed wydaniem wyroku.

Wobec zaś częściowego cofnięcia powództwa Sąd w pkt. III wyroku, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 - 4 k.p.c., umorzył postępowanie w pozostałej części.

O kosztach procesu w pkt. IV wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.). Sąd zważył, iż częściowe cofnięcie pozwu przez powoda nastąpiło wskutek dokonania przez pozwanego zapłaty już po wytoczeniu powództwa, co jest równoznaczne z przegraniem procesu przez pozwanego, gdyż pozwany wobec nieuregulowania w terminie należności w stosunku do powoda dał powód do wytoczenia powództwa (tak też: Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 21 lipca 1951 r. w sprawie C 593/51, opubl. OSN(C) (...)). Powodowi należy się więc zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu, na które składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 250,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 200,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Sąd uznał jednak, że w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek i postanowił nie obciążać pozwanego całością w/w kosztów procesu. Sąd zważył, że pozwany spłaca dość regularnie zadłużenie na rzecz powoda oraz że do dnia wydania wyroku spłacił już ponad połowę pierwotnie żądanej przez powoda kwoty. Za zasadne Sąd uznał więc obciążenie pozwanego tylko połową należnych powodowi kosztów zastępstwa procesowego (600,00

zł), jak również opłatą od pozwu (250,00 zł) i opłatą skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł), wobec czego zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 867,00 zł, a w pozostałej części odstąpił od obciążania pozwanego tymi kosztami.